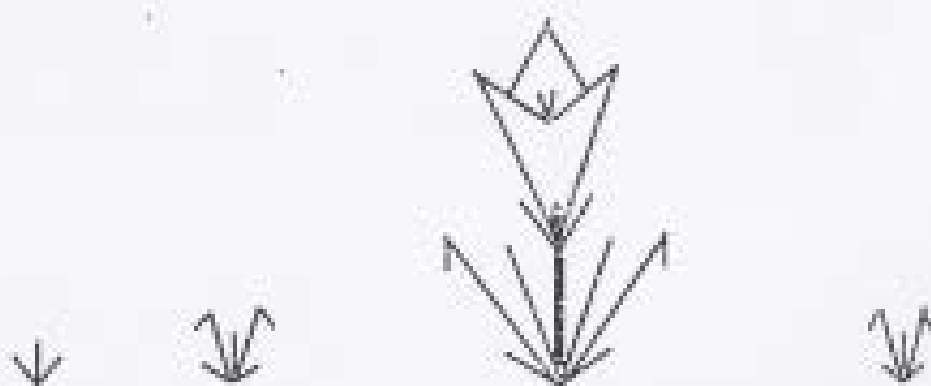

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ЕНЕРГИЙНА
ОБМЯНА
МЕЖДУ ХОРАТА

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

БЕИНСА ДУНО

(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ОБМЯНА

МЕЖДУ ХОРАТА

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

Книжката е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа последователност **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО** (ПЕТЪР ДЪНОВ) (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© **СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска**
Ангел Кермедчиев

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ	4
ОБМЯНА	5
ГЛЕДАНЕ	7
ВИЖДАНЕ	7
ВНИМАНИЕ	7
СРЕЩИ	8
ПОГЛЕД	10
ПОЗДРАВ	11
РЪКУВАНЕ	13
УСМИВКА	14
РЪКОПЛЯСКАНЕ	15
СЪПРИКОСНОВЕНИЕ	15
ГАЛЕНЕ	15
ДОПИР	16
ПРЕГРЪЩАНЕ	16
ЦЕЛУВАНЕ	17
ПОСЕЩЕНИЕ (ГОСТИ)	25
ДОМ	28
ГОЩАВАНЕ	28
РАДОСТ	28
СПОДЕЛЯНЕ	29
ГОВОРЕНЕ	29
МУЗИКА	29
СЪБОРИ	29

ОБМЯНА

МЕЖДУ ХОРАТА

Светлината идва от Бога и топлината идва от Бога. И силата идва от Бога. Най-първо в себе си трябва да благодарим на Бога и да предадем после Божията светлина, тъй както Той ни я е предал. Божията топлина и Божията сила също да предадем така, както Бог ни ги е предал. *(Свещени думи на Учителя – II т. - 87)*

Христос казва: „Даром сте приели, даром давайте!” Това се отнася до благата, които идат от Бога, но по отношение благата на хората, трябва да съществува правилна обмяна. *(За съдба дойдох - 3 беседа - 11)*

Бог е разпределил своите блага между всички тъй, че като се търсим взаимно, това правим с цел да придобием туй, което нямаме в себе си. И тъй, обмяна става постоянно между душите... Всяка душа носи една особена красота, едно особено проявление на Бога в себе си, което в другите души го няма. Ако във вашата душа имаше туй, което има и в моята душа или ако в моята душа нямаше нещо особено, ние нямаше да се търсим. *(III младежки събор - 1925 г. - 50)*

Обмяна трябва да става между всички, да се движат нещата. *(Новото начало - 166)*

Отплащане, обмяна трябва да има в Природата. Щом спрете тая обмяна, щом няма обмяна, идат нещастията. *(Запалена свещ - 561)*

За да бъдете вие полезни, трябва да дадете от онова, което Бог ви е дал. Двама души, ако не се обичат, те не си дават от онова, което Бог им е дал. Ако няма правилна обмяна, те не може да се обичат, не може да служат на Бога. *(Съгласуване на мислите - 304)*

Туй, което привлича хората един към друг, то е онова Божественото у тях. Когато Божественото се обменя у тях, те се привличат; когато човешкото се обменя, те се отблъскват. *(Най-лесното - 130)*

Свързвай се с разумни и възвишени същества, да възприемеш нещо от тях. На понискостоящите от тебе ти ще дадеш нещо. Това значи правилна обмяна между хората. Отгоре ще приемаш, надолу ще даваш. *(Вечното благо – 322)*

Без обмяна не може. Никой не може да избегне закона на обмяната. Избягва ли тоя закон, ще дойде по-голямо зло. Важно е обмяната да бъде правилна. *(Новият светилник - 37)*

Обмяна има между действията на енергията отвътре. *(Движение нагоре - клас на добродетелите - 133)*

Вие трябва да прилагате в живота си закона за правилна обмяна между мислите и чувствата си, за да бъдете здрави и бодри, да не изтощавате организма си. *(Учение и работа - 311)*

Онези, които вървят по мъжка линия, изработват в себе си жълтия цвят. Онези, които вървят по женска линия, изработват червения цвят. Когато казваме, че някой не живее за себе си, имаме предвид, че човек не трябва да се задоволява с това, което той сам е изработил. Той непременно трябва да влезе в отношение с онези хора, които изработват цвят противоположен на неговия. Да остане човек сам в живота си, със своя цвят, това значи да бъде семе, паднало на пътя, между тръните, или на камък... За да се развива добре, човек трябва да си създаде правилни отношения с хората. *(Двигатели в живота - 119)*

Има хора, на които енергията е много тягостна и затова на такива хора не бих дал да ми шият дреха. Такава дреха ще създаде лоши настроения у този, който я носи. Има хора, които като градят къща, оставят в нея най-лоши мисли и чувства, затова всички, които живеят в нея, умират. *(Сила и живот - III серия - 236)*

Дай да ти ушие дреха онзи, когото обичаш. Когато влезеш в някой магазин, ще купиш от него нещо, само ако ти се харесва търговецът. *(Сила и живот - III серия -237)*

При обичта и при омразата между хората става обмяна: в първия случай правилна, във втория - неправилна. Ако обмяната е неправилна и става само в мозъка, тя не е толкова опасна; обаче става ли и в стомаха, и в черния дроб, тя е опасна вече. *(Работа на природата - 221)*

Дали обичате или мразите някого, вие ще започнете да приличате на него... Когато двама души се обичат или мразят, в първо време те взимат един от друг своите положителни или добри черти, а после - отрицателните или лошите черти. Това е неизбежен закон... Тази обмяна става навсякъде в живота... Ако тази обмяна не става правилно в психически живот на човека настъпва дисхармония, в резултат, на която се явяват известни подпушвания в неговия организъм... Между личните чувства и разумността в човека всякога трябва да става правилна обмяна... Докато човек върши своята воля, той живее в областта на личните чувства. Щом пожелае да изпълни волята Божия, той се издига в по-висока област, дето царува Божията Любов. *(Възможни постижения - 167, 168)*

Трябва да има една правилна обмяна, и ние не можем да изменим този закон. *(Общ окултен клас - II г. I л. - 11)*

Правилна обмяна трябва да съществува между всички хора. Днес хората не са доволни едни от други, защото се затварят... Болният човек трябва да бъде затворен за себе си, защото няма какво да даде, но отворен към другите, за да приема от тях. Здравият човек обаче, трябва да бъде отворен, да дава и да приема. Като четете някоя хубава книга, вие се отваряте, за да приемете нещо от съдържанието ѝ. Като приемете нещо, което може да ви ползва, вие благодарите на онзи, който я писал. Човек трябва да приема красивите и велики неща отвън, но да е готов да дава нещо от себе си. *(Светото място - 48)*

Ако мислите за някой добър човек и се свържете с него, в съзнанието и в ума ви ще се яви светлина, а в сърцето - топлина. Ако мислите за някой лош човек и се свържете с него, светлината в ума и в съзнанието ви започва постепенно да се намалява; също така и в сърцето настанва известно охлаждане. Следователно, без да съзнавате, какви последствия ще имат връзките ви с хората, вие се свързвате с тях и, като резултат на това, в съзнанието ви настанва или мрак или светлина. Обаче, дойде ли до връзка с Бога, в съзнанието ви се явява непрерывна светлина, а в душата ви - дълбок мир. Дойдете ли до връзка с ангелите, пак ще се изпълните със светли мисли и възвишени чувства. Ако пък се свържете с хора от различни краища на света, ще преживеете съответни на тях мисли и чувства. И най-после, ако изпаднете в света на животните, и те ще укажат известно влияние върху вас. *(Възможни постижения - 157)*

Когато отиде човек между хората или между растенията, приема енергии, които го обновяват. *(Акордиране на човешката душа - I том - 192)*

Едно от условията за правилна обмяна между Природата и човека, между разумните същества и човека е доброто разположение на духа. *(Светото място - 130)*

Колкото по-правилна е обмяната между хората, толкова по-силна е тяхната връзка. *(Двигатели в живота - 119)*

Когато хората се обичат, между тях става правилна обмяна. *(Новото начало - 304)*

Когато обмяната между двама души става правилно, те веднага се обикват и сприятеляват. *(Светото място - 130)*

Мъже и жени, които ще се женят, не трябва да имат еднакъв темперамент, еднакъв мозък, пръстите и носовите им не трябва да бъдат еднакви. *(Сила и живот III серия - 238)*

Ако мъжът има излишна енергия, нека я пласира в друга жена, но разумно; ако пък жената има излишна енергия, нека я пласира в друг мъж, но достойно и разумно. Необходимо е да става навсякъде духовна обмяна, за да има растене, мир и хармония. Българите знаят този начин за

обмяна на енергията и затова правят сборове. Събират се хора от 10 ÷ 20 села и там се кръстосват: споделят, изразходват своята излишна енергия и така се лекуват. Всеки си отива дома доволен. *(Сила и живот III серия - 231)*

В бъдеще трябва да има такива училища, които да изследват хората, с които започваме някакво предприятие. *(Сила и живот III серия - 238)*

Между два души, които имат отношения, всякога става обмяна. Колкото обмяната е по-правилна, толкова и отношенията между тях са по-хармонични. *(Царският път на душата - 245)*

ГЛЕДАНЕ

Как трябва да гледаш човека? - Както гледаш изгряващото Слънце... Видиш ли нещо красиво, хвърли бърз поглед към него и отправи погледа си на друга страна. Не е позволено да задържаш погледа си с часове върху красивите неща. В всеки човек има нещо красиво. За да го намериш, погледни набързо челото, носа, брадата му; след това спри, погледа си на очите, на ушите, на веждите му и благодари, че си възприел нещо хубаво от него. Даже и да не знаеш от де излиза красивото, не е важно; важно е, че всеки човек излъчва нещо светло от себе си. Ако гледаш някого дълго време, за да откриеш нещо лошо в него, той ще се затвори, ще се вкамени и ти ще се уплашиш. *(Вечното благо - изд. 1944 г. София - 120)*

ВИЖДАНЕ

Ако не можем да видим един здрав човек, здрави не може да бъдем. Ако не видим един добър човек, добри не може да бъдем. Същевременно другите хора са образци за нас и ние сме образци за тях. *(Божественият импулс - 116)*

ВНИМАНИЕ

Най-първо ще се научите да слушате, няма да изгубите нищо. Щом не слушате, тогава пеенето не върви. Да се ползвате от всички ония, които пеят хубаво. Аз срещам човек, който мисли, обръщам внимание. Срещам човек, който чувства хубаво, обръщам внимание. Като обръщаме внимание, те ни предават нещо. Като по обръщаме внимание, ние губим. *(Факти, закони, принципи – I том - 179)*

Не се спирайте върху недъгавите хора... Обръщай внимание на хубавите лица. Не да търсите недостатъците на хората, но да виждате добрите им черти... Срещнеш някое хубаво растение, обърни внимание на растението. Не се спирайте върху незавършените неща... Винаги се спирайте на хубавите места. *(Факти, закони, принципи – I том - 97)*

СРЕЩИ

Срещнеш един човек, едно настроение добиваш; срещнеш втори - второ; срещнеш трети - трето; срещнеш четвърти, пети, шести - различни настроения. *(Факти, закони, принципи – I том - 8)*

Всички хора, с които се срещаш, едни са добри, а други са лоши към тебе. Това е последствие от миналото... *(Първият момент на любовта - 23)*

Та казвам: ако ние за всичките хора, които срещаме, ако не можем да възприемем благата, които те носят - като срещнеш един човек, трябва да му предадеш известно благо, което Бог ти е дал. От благо, което Бог ти е дал, да му придадеш. И той да ти придаде от своето. В срещането трябва да предадем благата, които Бог ни е дал. В Любовта трябва да се предадат благата, в обичта - да възприемем благата. Ако ти не знаеш как да възприемеш, не знаеш как да оцениш едно благо, то не те ползва. *(Факти, закони, принципи – I том – 48)*

Срещате някой човек, и веднага го обиквате, считате го близка вам душа. Защо го обиквате? - Причината не е маловажна. Тя се крие някъде в далечното минало. Може би този човек някога се е пожертвал заради вас, за вашето повдигане. Може би днешното ви благосъстояние се дължи на него. Днес като го срещате, вие изпитвате голяма благодарност към него за всичко това, което е направил за вас... Той е безкористен, радва се на положението, в което ви среща днес. Следователно, онзи, който ни обича, той всякога ни се радва... Човекът, който ви се радва, той има не само добро мнение за вас, но той носи и най-хубавите, най-красивите образи за вас в душата си. При омразата пък е точно обратното. Човекът, който ви мрази, той не ви се радва и няма добро мнение за вас. Неговата душа е пълна с най-лоши образи, с най-лоши мисли за вас. И тогава, вие трябва да правите големи усилия, за да преодолеете всички тия отрицателни сили, които той отправя към вас. *(МОК – IV г. – 30 л. - 50)*

Ти срещнеш някой човек, минеш покрай него. След като минеш, усещаш, че нещо криво ти става. Този човек образувал една мисъл. Този човек е невъзпитан и вътре в душата си не е благороден. Защо да не минеш, че той да остави нещо благородно. *(Факти, закони, принципи – I том – 175)*

Някой човек, като ви срещне, обърне ви внимание; като ви срещне, като си много красив - ще урочасаш. Има човек, като те срещне, колкото и грозен да си, ще станеш красив. Има друг човек, като те срещне, ще имаш обратни резултати. Втори път като те срещне, ако каже: „Много красив си” – ставаш грозен. *(Факти, закони, принципи – I том – 192)*

Като се срещнете, да се поздравите с една усмивка. Като срещнеш един приятел, усмихни се. *(Факти, закони, принципи – I том – 176)*

Няма по-хубаво нещо в света - като срещнеш един човек, да му изпратиш една хубава мисъл... Няма по-хубаво нещо - като срещнеш един човек, да му изпратиш едно хубаво чувство, вътрешно. Няма по-хубаво нещо като срещнеш един човек да му изпратиш една хубава постъпка. *(Факти, закони, принципи – I том – 177)*

Често вие искате да знаете слабите черти на някого. Не търсете слабите му черти. Като срещна някой човек, аз първо гледам, каква добродетел има в него. Що се отнася до слабостите му... те са негова работа. *(Ново разбиране - 158)*

Срещнете ли някой човек, когото не обичате, намерете една добра черта в него и за тази именно черта го обикнете. Заради Бога, Който живее в него, вие трябва да го обикнете, иначе ще излезе, че не обичате Бога. *(Свещени думи на Учителя - III т - 13)*

Като срещнете един човек, вижте до каква степен са развити в него съвестта, разумността, смиренното, търпението и др. Щом изучавате добродетелите на хората и ги държите в съзнанието

си, вие принасяте полза и на тях, и на себе си. Всяка добродетел, с която дохождате в съприкосновение, ви предава част от своето благо. (*Лъчи на живота* - 17)

Хората, които живеят повече в материалния живот, в живота на личния егоизъм, не могат да се търпят. Като се срещнат, първата им работа е да узнаят, кой в какво вярва и какви убеждения има. В Божествения живот такива въпроси не се задават, там съществува братство. (*Трите живота* - 15)

Като знаете закона на правилната обмяна, не се спирайте върху отрицателните черти на човека. Срещнеш ли някой свой приятел, спри вниманието си върху една от неговите добри черти и я дръж постоянно в ума. си... За да си въздействате благоприятно, дръжете в ума и в съзнанието си добрите качества на близките си. (*Законали доброто* - 195)

Вие искате да срещнете някой приятел. Някого пък не искате да срещнете. Някой път искате някой да мине от дясната, някой път от лявата ви страна. Ако искаш ти да му се разкриеш, остави го да мине от лявата страна; ако искаш той да ти се разкрие на тебе, нека мине от дясната ти страна... Човек, който минава пред лицето ви, той ви е близък. Този човек, който минава зад гърба ви, е чужд. (*Факти, закони, принципи – I том* - 53)

Не може да се срещнеш с когото и да е. Никога не можеш да срещнеш едно същество, което не обичаш. По никои начин. Невъзможно е да го срещнеш. И да го срещнеш, той ще остане далечен, непознат. Ако искаш да срещнеш някого, ти непременно трябва да го обичаш. (*Първия момент на любовта* - 254)

Когато един човек те срещне с лицето си, той ти е близък. Приема те учтиво, говори ти, среща те разположен... Всеки човек, който минава пред тебе, и животни, и растения, когато минават пред лицето ти, трябва да знае, че Господ е пред тебе. Божието благословение иде и от животни, и от камъни, и от хора. Виждаш вода отпреде си, Божието благословение иде чрез водата. (*Факти, закони, принципи – I том* - 54)

Светлината в камъните се отразява по един начин, в растенията по друг начин. Светлината от хората по друг начин се приема. Срещаш един човек. Може само веднъж да те срещна и да ти обърне внимание. Ако не ти обърне внимание както трябва, ти си изгубил. (*Факти, закони, принципи – I том* - 55)

Скърбете с онези, които скърбят, радвайте се с онези, които се радват. Как ще разберете думите: „Скърбете с онези, които скърбят.“ Аз тълкувам: Обичайте ония, които скърбят. Те са хората, които можете да обичате. Като срещнеш някой скръбен човек, обикни го. Да ти е приятно, че си срещнал един скръбен човек. Една нова идея има в него, обикни го... Скръбния zalюби... Като срещнеш скръбния, ти покажи любовта си... Ако срещнете скръбния и го обикнете, скръбта ще се спре. Ако скръбния не може да zalюбиш, скръбта ще мине у тебе. (*Божественият импулс* - 324).

Радвайте се с онези, които се радват... Като срещнеш този радостния, какво трябва да правиш? Него zalюби. Какво ще разберете да го zalюбиш? - Като срещнеш радостния, ти се поспри, той да те zalюби. Щом той е радостен, тебе ти липсва нещо, той трябва да те zalюби. Като срещнеш радостния, той да покаже радостта си... Като срещнеш радостния, той да покаже любовта си... Ако не ме zalюби, той не е разбрал и неговата радост няма да трае дълго време. Ако в радостта си обичате хората, вашата радост ще се продължи. (*Божественият импулс* – 324)

Да кажем, че решите да имате един братски обяд или една вечеря, направете я... Не е в хляба, не е и в яденето, всичко е в срещата, в общението на душите. Това е една малка вътрешна връзка. Някой пък иска да пее. Съберете се, попейте си! Животът не е в пението. То е само една малка вътрешна връзка. Някой иска да се разговаряте. Съберете се, разговаряйте се! Разговарянето е също една връзка. (*III младежки събор* - 1925 г. - 48)

Радвайте се, когато срещнете един умен човек, той е благословение за вас. Един умен човек, един красив човек, един здрав човек, е благословение. (*Божествен импулс* - 116)

На всеки човек е определено с какви хора да се среща. *(Вечното благо - 248)*

ПОГЛЕД

Някога гледаш човека и не знаеш как да гледаш. *(Новият светилник - 183)*

Погледнеш един човек: или даваш, или взимаш. И той те погледне: или два, или взима. Това е обмяна. *(Новият светилник - 37)*

Има четири вида погледи: един поглед, който ражда раздори; друг, който ражда съблазън; трети, с който се подхлъзва, и четвърти, с който човек отива към Бога. Трите погледа могат да ни отклонят от правия път и ще ни турят в съблазън. Само един поглед съществува, който може да ни тури в правия път. *(Петте врати - 18)*

Констатирайте една погрешка, но същевременно всяка една погрешка, която вие констатирайте, е ваша погрешка. И всяко добро, което сте констатирали, е ваше добро... Казвам, винаги констатирайте доброто в другите хора, понеже то е и ваше добро. Когато другите хора вършат доброто, тяхното добро влиза във вас. То става добро във вас. Когато виждате погрешките на другите хора, те стават и на вас по-грешки, затуй констатирайте повече доброто в хората, а по-малко техните погрешки, да се намалят. *(Божественият импулс - 256)*

Даже и с погледа си може да произведеш реакция в човека. Като го погледнеш няколко пъти по един и същ начин, той непременно ще се смути. *(Красотата на душата - 251)*

Трябва да се научите да регулирате очите си. Като погледнете някого, трябва от този поглед невидимият свят да изпрати своето благословение. Във всички хора, които искат да се учат, има желание не да дават, а да вземат. Техните очи не са като кюнци (тръби), през които се препраща вода, а са като смукала, помпи. Такива не трябва. Обмяната трябва да става правилно - колкото взимате, толкова и да давате. *(Кротостта и смиреността – 22.01.1920 г – 11)*

Мощна сила се крие в човешкия поглед... И хората със своите погледи си влияят благотворно... Ти си отчаян, неразположен. Мине край тебе едно дете или стар човек и те погледне. Чрез погледа си той иска да ти каже: „Не се отчайвай, върви напред. Добър е Господ, ще ти помогне.“ *(Новият светилник - 36)*

Аз съм виждал, някой дойде и погледне особено. Това не е хубаво гледане. Вие, майките, как гледате вашите деца? Колко вида гледане употребявате? Това е магнетизъм. *(Беседи, обяснения и упътвания - 1921 г. - 120)*

Българинът казва: лоши очи има този човек. Това се дължи на отсъствие на магнетизъм. Значи, в организма се набрало излишно електричество. Някога електричеството е в толкова голямо количество, че организмът мъчно се справя с него. То може да убие човека. *(Трите посоки - 140)*

Да погледнеш човека криво, това значи да го прободеш с копие. *(Новият светилник - 183)*

Някой път погледът може да бъде мътен. Защо става погледът мътен? Защото няма благородство, защото няма справедливост, защото няма красота. *(Божествения импулс - 566)*

Някой те погледне и набързо свали погледа си надолу. Аз считам хубав поглед този, да те погледне някой с една нежна усмивка, а не да те погледне и после да свали крадливо надолу погледа. Така прави младата мома. Тя иска с това да покаже, че има срамежливост. А какво нещо е срамът? - Срамът дойде, когато хората съгрешиха. Когато направиха едно престъпление, те се усетиха голи, туриха си дрехи. Не е хубав този поглед, да се погледне някой тъй нахално, с един хипнотичен поглед. Хубав поглед е мекият поглед. Да те погледне някой с един мек, нежен поглед и да каже: „Братко, в името на Бога на Любовта, Който живее в мене, аз съм готов да извърша

всичко онова, което е за твоето добро”. И когато той ме погледне, да каже същото. *(Двата природни метода - изд. „Фотинов” София - 351)*

Ако зрението ви се увеличи няколко пъти повече, отколкото е било досега, ще забележите, че от очите на всички хора излизат неприятни, тъмни лъчи, които са в състояние да напакосят на всеки, към когото са насочени. Това са червени пламъци, подобни на тези на някоя нагорещена пещ, в която се пекат керемиди. *(Възможни постижения - 203)*

Да мислиш, че някой те погледнал криво, това е човешко разбиране. Какво означава кривият поглед? Лошите мисли и чувства са кривите човешки погледи. Срещаш някого и си казваш: „Голям нехранимайко е тоя човек.” Тая мисъл се възприема като крив поглед. *(Новият светилник - 122)*

Срещнеш един човек, не те погледне добре... Не си доволен от него... Недоволен си, защото тоя човек не е предал Божественото както трябва... Срещнеш друг, погледне те добре, доволен си... Доволен си, защото той е предал Божественото правилно. *(новият светилник - 336)*

Погледа не трябва да бъде фиксиран, като на някоя статуя, но трябва да бъде ритмически... Най-първо ще обърнете погледа си към Бога на Любовта и когато стане съединението, ще обърнете погледа си към страдащите, към вашите братя на Земята. И ще знаете как да погледнете. Ако ти обърнеш първо погледа си към света, а после към Бога, въпросът е свършен. *(Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1922 г - 339)*

Погледнеш някого и кажи мислено: „Много ви обичам.” Като му кажеш: „Колко много ви обичам”, той се усмихне. Като погледнеш някого, кажи: „Много красива е мисълта ми за вас, хубави са чувствата ми.” Кажете нещо хубаво за човека, познавате или не познавате. Кажеш: „Харесвам този човек, нещо хубаво има в очите, тъй мило ме погледна.” Този поглед - той казва нещо. Кажете: „Пожелавам добро и на вас.” Усмихнете се. Някой върви, свил вежди, поглежда строго. Религиозните хора отвън са сериозни. За една седмица по новия начин - когото срещнете казвайте: „Колко ви обичам, на добър път.” Положително мислете. *(Факти, закони, принципи – I том - 193)*

Как ще познае човек, че го обичате? От вашия поглед Ако го погледнете и погледът внесе нещо в него, вие го обичате. Погледнеш ли го един път с любов, престани да го гледаш. Ако продължаваш дълго време да го гледаш и все му даваш нещо, той ще затвори очите си и ще каже: Достатъчно е това, преядох, не мога повече да нося. Видиш ли, че някой затваря очите си пред тебе, не питай защо ги затваря, но отстрани погледа си от него. Много си му дал. Ако ти затвориш очите си, това показва, че, но искаш да му дадеш много. Тогава той ще продължава да те гледа, иска да му дадеш още. Някой път, който взима си затваря очите, а някои, които – дава... Трябва да бъдете внимателни, да знаете, колко да давате и колко да взимате. *(Вечното благо - 263)*

Като погледнете човека, тъй го погледнете, че за винаги у него да остане този мил поглед. *(Свещени думи на Учителя - II том - 149)*

ПОЗДРАВ

Какво ви коства, като минете покрай приятеля си, да го поздравите и да му кажете една хубава дума? Не да се усмихваш принудително, но от сърце. Приятелят ти ще бъде през целия ден доволен. *(Заветът на любовта - II том - 178)*

Какъв трябва да бъде, според Божествената наука, истинският поздрав между хората: Когато срещнем един човек, ще изпратим от дълбините на душата си Светлина, с която ще го осветим, и в нея ще видим красотата на неговата душа, защото човешката душа е красива. И тогава ще го

възлюбим, ще изпратим мислено към него едно благословение и чак след това можем да го поздравим външно. *(Акордиране на човешката душа -333)*

Защо сегашните хора се поздравяват с дясната, а не с лявата ръка? В лявата ръка, лявата страна на човека е скрито всичкото му богатство, всичкият му капитал, който трябва да се пази. В такъв случай, дясната ръка на човека служи за охрана на това богатство. Тя го пази. С дясната ръка се поздравяват грешните хора, а с лявата - праведните... Правилно поздравление е това, в което умът, сърцето и душата на човека взимат участие... В бъдеще хората няма да се поздравяват с ръкуване. Защо? Защото Любовта изключва всякакво докосване, всякакво пипане. *(Ни мъж ни жена -167)*

За една седмица ще ви дам един нов поздрав. Като се срещнете, всеки ще дига ръка. Ще дигате ръката си до известна височина, с длан към този, когото поздравявате. Ще се поздравявате само един път на ден по този начин. Този поздрав се отнася само до ония, които разбират неговия смисъл. Ония, които не го разбират, ще се отнасят към него така, както слепите се отнасят към светлината. Вие ще се поздравявате помежду си свободно, без да се стеснявате. Какво ще кажат хората, това да не ви смущава. Стеснява ли се онзи, който пуши? Той вади цигарата от джоба си и свободно пуши пред хората... Като дигате ръката си нагоре, вие се свързвате с Божествения свят, с разумни светли същества. Ръката представя възвишеното, благородното в човека... Когато поздравявате близките си по този начин, ще внимавате, съзнанието ви да бъде будно. *(Определени движения - 80)*

Сега, като ви поздравяват с дясната ръка, дигнете лявата. Вие поздравете с лявата. Ако ви поздравят с лявата, а вие поздравете с дясната. То е хармония в живота. Единият с дясната, другият с лявата. Единият с лявата, другия с дясната. *(Факти, закони, принципи - I том - 192)*

Когато поздравяваш един човек, трябва да трепери нещо в тебе, а не само да го залъгваш. Да оставиш Бог да се прояви чрез тебе. *(Ако говоря – I том - 219)*

Трябва да измислите едно ново поздравление. Поздравът „Няма Любов като Божията Любов” вече не е за времето. Какво трябва да бъде новото поздравление? „Трябва да изпълним Волята Божия!” (Даден на 3.02.1943 г.) *(Факти, закони, принципи - I том - 266)*

Най-добрият поздрав е поздравът на очите. Той е най-чистият... Любовта е нещо духовно, Божествено. Във физическия свят тя се изразява чрез очите. *(Свещени думи на Учителя - I том - 46)*

Бих ви дал един начин на поздравление, когато се срещнете. Погледнете се с любов $5 \div 10$ секунди в очите и поздравете се с леко навеждане на главата, а то значи: моята глава е на мястото. И той ще ти отговори със същото: „И моята глава е на мястото.” Погледът да бъде сериозен... Не го гледай много, погледни го с любов 10 секунди и кажи: „Братко, моята глава е на мястото си, изпращам ти половината от любовта, която Бог ми е дал.” И той ще ти каже: „Братко, и моята глава е на мястото си, изпращам ти и аз половината от любовта, която Бог ми е дал.” ... Ще разделяте тази Божествена любов и хармонията ще започне... И тогава дай му ръката си и кажи: „Хайде на добър ти час.” И ще си тръгнете. *(Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1921 г. - 102)*

Трябва да държиш шапката си в ръка и да поздравяваш. Хубаво е да имаме тези външни етикеции, да бъдем учтиви. *(Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1921 г. - 102)*

РЪКУВАНЕ

Ръкуването представя волев, разумен акт. То е съществувало от хиляди години, после се е изменило в друг процес и отново се явило. При ръкуването пръстите се допират; така се предават енергии от едно лице на друго. (*Събуждане* - 252)

Когато двама души искат да станат приятели, те се ръкуват с десните си ръце. Единият дава своите пет пръста, и другият - своите пет и се образува числото десет - число на приятелство. (*Степени на съзнанието* - изд. 1939 г. София - 308)

Да се ръкуваш, както трябва, това е добро. Защо? Защото истинското ръкуване крие пет ценни качества, които трябва да предадеш чрез себе си. При ръкуването ти внасяш един Божествен елемент - участието на палеца; после ти внасяш благородство - участието на показалеца; след това внасяш справедливост - участието на третия пръст - Сатурн. С участието на безименния пръст ти влизаш в красотата на живота. Най-после ти участваш с малкия си пръст, внасяш добра обхода в отношенията на хората. Ако се ръкуваш и нищо не даваш на хората, това не е никакво ръкуване... Истинското ръкуване подразбира да внесеш нещо Божествено в човека. (*Новият светилник* - 183)

Защо се ръкувате с дясната ръка? Това значи: когато двама разумни хора се съберат на едно място, всичко могат да направят. (*Петимата братя* - 227)

Аз се приближавам, давам си ръката и той като си подаде ръката, ръкуваме се. Това е естественото отношение, останете на туй място. (*Смяна на състоянията* - 16)

Вие със своето незнание може да разрушите най-хубавото нещо. Ако вие задържите за по-дълго време ръката на една съвременна млада жена, може да развалите най-хубавото й? настроение. Ако задържите една минута ръката й?, тя веднага ще си състави добро понятие за вас. Питам: Защо трябва да задържите за по-дълго време ръката й?? Ще кажете: „От обич“. Хубаво, защо на старата баба не искате да задържите за по-дълго време ръката й, а бързате?... Следователно, питат ме някои млади моми: „Докога ще ни обичат?“ - Докато ви вземат всичкото съдържание. „Докога ще ме търпят в обществото?“ - Докато вземат всичките ти пари, всичкото ти съдържание. Или, казано на съвременен език: Ще те търпят, докато те изстискат като лимон, и ще те изхвърлят навън. Това не е култура, това не е човечество! (*Двата природни метода* – изд. „Фотинов“ София - 400)

Ние сега се ръкуваме само с дясната ръка, а когато ние обичаме някого, трябва с двете си ръце да се ръкуваме. А сега аристократически - с едната ръка. Когато обичаме ние трябва да хванем с двете си ръце, да вложим и Мъдростта, и Любовта. Божественото трябва да се предава и да минава навсякъде. (*Сила и живот* - IV серия - 268)

Той като си проточи ръката и ти като си проточиш ръката, палецът да стане отгоре, не да е свит надолу. (*Смяна на състоянията* - 16)

Ще си подадеш ръката право, няма да я свиваш, нито препъваш. Ръкувате се и ти хванеш горната част на ръката наред, то е хубавото ръкуване. (*Смяна на състоянията* - 16)

Стиснеш ръката на някого, не знаеш защо я стискаш. Отговорът е прост: стискаш ръката му повече отколкото трябва, защото искаш да вземеш нещо от него. Казваш: Дай ми нещо от себе си. Ако не стиснеш ръката на човека здраво, нищо не искаш от него. (*Новият светилник* - 289)

Някой се ръкува с приятеля си и стиска силно ръката му. Защо? Иска да покаже, че го обича. Друг пък се ръкува, но едва се докосва до ръката на приятеля си. Той иска да покаже, че не се интересува от тия обикновени работи... Трети се ръкува само с два пръста. Изобщо, чрез ръкуването човек предава и взима енергия. Ако не диша дълбоко, човек не може да се ръкува

правилно. Преди да се ръкуваш с някого, поеми дълбоко въздух. *(Божествеността и човешкият свят - 396)*

Много хора не се ръкуват правилно. Те подават само един, два или три пръста. Ще се ръкуваш с цялата си ръка, да знае човек, че може да разчита на тебе. *(Опорни точки на живота - 144)*

Ако някой ви хване с лявата си ръка, той ви предава чувства; хване ли ви с дясната си ръка, той ви предава мисъл. Обаче, ако ви хване с двете си ръце, той едновременно ви предава и чувство, и мисъл. Майката прегръща детето си с двете си ръце едновременно, за да му предаде импулс за живот. *(Да ви даде - 15)*

Като се ръкуваш с някого, мислено си кажи: „Всичко хубаво, което е в мен, в моята душа, да бъде и твое. Благославям те и ти предавам от мен най-хубавото.” Ще предавате хубостта на Божественото. Хубостта ще я приемете от водата, светлината, хляба, плодовете и ще я предадете на ближните. *(Свещени думи на Учителя - III том - 77)*

Когато вие сте болни, и дойде при вас някой човек и ви хване за ръката, и с това хващане вие веднага оздравявате, умът ви добива също здраве и яснота, питам: на какво се дължи това здраве само от допирането на този човек? Това се дължи на Духа, реалната проява на Духа. Това е тази реална форма. Ако, обаче, тази форма не може да произведе у вас този ефект, Духът го няма там, вие имате само сянката на Духа. Следователно от проявленията на нашия ум, на нашето сърце и на нашата душа в даден момент ще се познае до колко реално се проявява нашият дух. *(Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 209)*

Искаш добро ръкуване. Пръв ти дай пример на добро ръкуване. *(Заветът на любовта - II том -179)*

Срещнеш един добър човек, - ръкувай се с него. Хвани здраво ръката му и му предай сила от себе си. *(Вечното благо - изд. 1944 г. София - 157)*

Ако се ръкуваш често с един човек, той ще се смути. *(Красотата на душата - 351)*

Вие със своето незнание може да разрушите най-хубавото нещо. Ако вие задържите за по-дълго време ръката на една съвременна млада жена, може да развалите най-хубавото й настроение. Ако задържите една минута ръката й, тя веднага ще си състави добро понятие за вас. Питам: Защо трябва да задържите за по-дълго време ръката й? Ще кажете: „От обич”. Хубаво, защо на старата баба не искате да задържите за по-дълго време ръката й, а бързате? Не, това не е философия. Когато аз задържам ръката на една млада жена, това е користолюбие. Когато ме хване един апаш, един разбойник, и каже: „Горе ръцете!” - защо прави това? - Бръква в джоба ми, за да ме обере. Като ме обере, пуца ме. Колко пъти, дълго време ме задържа, за да вземе всичкото ми съдържание. Щом вземе всичкото ми съдържание, казва: „Свободен си сега”. Следователно, питат ме някои млади моми: „Докога ще ни обичат?” - Докато ви вземат всичкото съдържанието!. „Докога ще ме търпят в обществото?” Докато вземат всичките ти пари, всичкото ти съдържание. Или, казано на съвременен език: Ще те търпят, докато те изстискат като лимон, и ще те изхвърлят навън. Това не е култура, това не е човечество! *(Двата природни метода – изд. „Фотинов” София - 400)*

УСМИВКА

Искаш някой да ти се усмихне. Пръв ти се усмихни... Усмивката е цветът на човешката душа. Тая усмивка ражда най-хубавия плод. *(Заветът на любовта - II том -179)*

Усмихвате се на някого, с желание той да има добро мнение за вас. Първо Бог трябва да има добро мнение за вас. *(Заветът на любовта - II том - 45)*

РЪКОПЛЯСКАНЕ

Слушаш един добър певец или добър музикант. Щом свърши песента, ти му ръкопляскаш... Някои не ръкопляскаят, мислят, че като не нарушават тишината, с това изказват възхищението си. Не е така. И който ръкопляска също се възхищава, благодари и поощрява певеца. Мнозина ръкопляскаят преди започване на песента... Всяко движение направено с любов е на място. Ръкопляскай с любов, мълчи и слушай пак с любов. Като ръкопляска, човек иска да каже: Приеми благословението на онова, което Бог е вложил в моите ръце. В този смисъл ръкопляскането и ръкуването са на място. Слушаш някой да говори, да пее или да свири хубаво - ръкопляскай му. *(Вечното благо – 156)*

СЪПРИКОСНОВЕНИЕ

Всеки човек, с когото сте в съприкосновение, е необходим за вашето повдигане. *(Свещени думи на Учителя - III том - 101)*

Докато човек е сам, той не може да учи. Когато много хора са събрани на едно място, те колективно си въздействат, и тогава Бог се изявява общо, чрез техните умове и души. При тези условия знанието може да дойде. В такъв случай, ако и най-простият човек дойде в съприкосновение с вашите умове, той ще може да ви даде нещо. Той може да не знае книжно учение, но е готова душа, която, щом влезе в съприкосновение с вашите умове, той създава подтик към мисъл. Също така и ученият може да подбуди умовете ви към мисъл. С когото и да дойдете в съприкосновение, благодарете за това. За вас е важно, че имате възможност да работите и да се развивате. *(Взаимни постижения – изд. 1934 г.София - 114).*

Човек влиза в съприкосновение с Бога чрез светлината, чрез въздуха, чрез водата и чрез храната. *(Свещени думи на Учителя - III том - 101)*

ГАЛЕНЕ

Любовта. Как трябва да се изяви тя? В сладки думи, милване или галене? Ако галиш някого, в това може да има някаква тенденция, искаш да го привлечеш към себе си. Значи, имаш някаква задна цел. Някога мотивът може да е морален. Майката, например, милва детето си безкористно, но като го гали, тя го разваля. В галенето има нещо анормално. Милването, галенето, сладките думи развалят човека. Повечето хора обичат да ги милват, гаят, да ги ласкаят. Няма по-голям майстор в галенето от вятъра. Който иска да научи това изкуство, нека се учи от вятъра... Който иска да изучи изкуството на милването, да се поучи от слънчевите лъчи. Вятърът гали, а Слънцето милва. Някога вятърът може така да разхлади човека, че да се простуди и заболее... Когато си болен, излез на слънчевата светлина. Тя ще те милва, ще внесе нещо в душата, както и в организма ти. Аз не отричам нито милването, нито галенето... Галенето подразбира известен стремеж на човешката душа, но това не значи, че трябва да се дойде до неговия краен предел. *(Петимата братя - 42)*

ДОПИР

Всяко физическо допиране в живота произвежда ред спънки, ред препятствия. Защо? Такова е свойството на твърдата материя. Щом се допреш до една стена, ти непременно ще се върнеш назад. (*Мнозина казваха* - 145)

Понеже много пъти се говори за магнетизиране и демагнетизиране, вие казвате: „Да не се допре до мене, защото ще ме изсмучи.” И тъй е. Ако си едно малко кладенче, всеки ще те изсмучи, но, ако си един велик извор, кой може да те изсмучи? (*Сила и живот* - 4 серия - 74)

Церът против гнева е да намерите някой ваш приятел, който да е отрицателен, пасивен. Помолете го да тури лявата си ръка върху дясната половина на главата ви и ще видите, че след кратко време всичката излишна енергия от вас, ще мине в ръката му и ще се облекчите. Вие сте били положителен, активен, а той - отрицателен, пасивен, вследствие на което между вас е станала правилна обмяна. (*Допирните точки в природата* - 140)

ПРЕГРЪЩАНЕ

Прегръщането означава да дадеш нещо от себе си, от своята Любов и своята мъдрост. Когато прегърнеш някого братски и проектираш своята любов и своите добри мисли, ще внесеш живот в него. (*Мировата любов* - 23)

Любовта с език не се предава. На съвременния наш език е немислимо да предадеш една идея на Любовта. Една Божествена идея така трябва да се предаде, че да те разбере всеки. Ако искаш философски да предадеш една мисъл - може, но Любовта се предава чрез контакт, чрез допиране. Тя се предава от живот в живот. Онзи, който те люби, не говори, той те пипне и ти чувстваш, че в тази душа има Любов. Ти знаеш, че в това пипане има нещо свещено, един свещен трепет се разлива в душата ти. Проговори ли ти, нищо не остава в тази ръка, всичката тази красота изчезва като че небето се дига, и ти оставащ, като Адам и Ева, гол. Аз съм го хванал, а той ме пита, казва ми: „Кажи ми една дума, обичаш ли ме?” Щом ме питаш, ти не вярваш вече. В твоя ум има изопачена мисъл. „Ама ти обичаш ли ме?” - Изопачен ум имаш. „Ама говориш ли ми Истината?” - Е, хубаво, нима ако ти кажа, че говоря Истината, не мога да те излъжа? Мога хиляди пъти да ти кажа „обичам те” и пак да не те обичам. Това не е доказателство. А онзи свещен трепет, който мога да предам на душата ти, като те пипна, нима това не е доказателство? (*Двата природни метода* - изд. „Фотинов” София - 95)

Ако силният човек те обича, той ще те прегърне, ще те стисне и може да те удуши. Защо ти е такава любов? Прегръдки, целувки, които задушават или препятстват на човека да расте и да се развива, не са на място. Всички хора познават тия прегръдки и целувки и затова търсят нещо ново. (Да им дам живот – 80)

Този, когото обичаш, колко време трябва да го държиш за ръцете? И този, когото обичаш, колко време трябва да го държиш в прегръдките си? Ние казваме: „Дълго време”. - Не, не трябва дълго време. Майката колко време носи детето си на ръце? Колко години? (Двата природни метода - изд. „Фотинов” София - 401)

Какво правят децата, когато искат от майка си нещо? Прегръщат майка си, започват да я милват, да я целуват и да казват нежно: „Мамо!” А това прегръщане какво означава? С лявата си ръка детето внася своята обич, а с дясната - своя ум; по този начин то внася в майка си своята сила, а тя е готова да направи за него всичко. Затова децата са обичани. (Мировата любов и космичното обич - 41)

ЦЕЛУВАНЕ

ЦЕЛУВКА

Целувката, това е една връзка с Божествения свят. Когато искаме да се свържем с Божествения свят, ние си служим с целувката. То е най-низшето в Божествения свят. И ако ти искаш със своята целувка да измамиш Господа... Тогава не ще можеш нито да развързваш, нито да връзваш в света. (*Сила и живот - IV серия – изд. 1922 г. София - 263*)

Трябва да гледате на целувката с всичката чистота и святост. Тя е контакт, чрез който действа Божественият свят. (*Събуждане - 253*)

Целувката е вратата, пътят на Любовта, през която може да се влезе. (*Най-голям в царството небесно - 100*)

Под „целувка“, аз разбирам да обгърнете човека със своята светла мисъл. Както Слънцето всяка сутрин обгръща човека със своята светлина, така и човека може да обгърне човека със своята светла мисъл. Това е истинската целувка. А не е въпрос за физическа целувка, както мнозина я разбират. Целувката трябва да се разбира в широк смисъл, да не изпадне човек в съблазн. Ако ти можеш да обгърнеш човека със своята възвишена свела мисъл, както Слънцето го обгръща със своята светлина и топлина, по-добра целувка от тази, не може да съществува. (*Най-голям в царството небесно - 101*)

Кой е измислил целувката? (*Събуждане - 110*)

Целувката има далечен произход. Тя е била известна още преди съществуването на човека. И животните, и растенията се целуват. (*Събуждане - 253*)

Животът се изразява само в целувки. Вземеш хляба, туриш го в устата и го целунеш; вземеш водата, туриш я в устата и я целунеш; приемеш въздух чрез устата си, пак го целунеш. Въпреки това казваш: Омръзнах ми тези целувки. Оплакваш се от целувките, но без тях ти ще обеднееш и отслабнеш. Ако целуваш както трябва и на място, човек ще станеш; ако не целуваш правилно, от тебе нищо няма да излезе. (*Ликвидация на века - 254*)

Човекът е започнал с целувката. Откак е почнал да яде, той е почнал да целува работите. Най-първо вълкът, като хване овцата, не я ли целува? Навсякъде я целува. Като я целува, къса от месото ѝ. Нима орелът не целува? И той целува. Като хване жертвата си, оттук откъсне, оттам откъсне. Казват кой е произходът на целувката? Тя има своето далечно минало. Вълците, като се укротявали, укротявали, най-после дошли до едно положение едно същество да целуне, без да откъсне месото. Ти казваш, доста са прогресирали. (*Ако говоря - I том - 61*)

Някой казва: „Какво голямо безобразие, аз го видях, прегърна жената и я целуна.“ Казвам: Действително голямо безобразие, защото този, който прегърна жената, аз го знам, той едно време беше като орел. И той ги хващаше жертвите си с краката си. И като ги хване, изяде ги. А сега казва: „Никакъв орел не съм аз, и вълк не съм, а човек, не мога да те изям. Да те обсебя не мога и затова те целувам. Не е хубаво това нещо, но като вземем неговия минал живот и сегашния, казвам: Това е най-голямото добро, което той може да направи. Но той не трябва да се спира и там, защото устата му може да е нечиста и да остави едно малко петно на нея. По някой път той, за да докаже, че я обича, като я целуне, че я стисне със зъбите си малко. И аз съм виждал моми, които като се гледат, гледат, казват: „Зъбите ти останаха, като ме целуна. Много ме стисна.“ Има целувки не само физически, има и духовни целувки. Сега хората някой път много често се целуват. И даже някой така те целуне, че дълго го помниш. Сега това е външната страна. Вие не сте разглеждали какво е онова дълбоко подбуждение на оня мъж, който иска да прегърне една жена, която не познава. Той вижда една красива жена, прегърне я и я ухапе. Какви са подбудителните причини и той сам не знае. Тя се възмущава от неговата постъпка. И тя не знае

защо се възмущава. Кой са подбудителните причини на нейното възмущение? Аз обяснявам другояче въпроса. Ако аз съм едно хубаво писмо и дойде един и ме зачеркне, зачеркне онова, което е писано и не може никой да го чете, сега в какво седи лошавината? Не че е хванал писмото, но че го е зацапал. Той не трябваше да зацапва писмото така, че да не може да се чете. Щом е зацапал туй писмо, той е направил едно престъпление. Ако човек с всяка една целувка затрива това писмо, момата е написано писмо, тогава тази целувка не е на мястото си. Нищо повече! Ако човек целува и писмото става по-ясно, на място е. Ако се зацапа писмото, не е намясто. *(Младия, възрастния, стария - 164)*

Всеки е целуван, всеки е целувал, но никой не се е запитал, отде произлиза целувката. И светлината целува човека. Като минава през очите му, тя го целува. Приятна е целувката на светлината, защото носи живот. И въздухът, който минава през носа, целува; и водата, която влиза в стомаха, целува; и хлябът, който влиза в устата, целува. Приятни и желани са тези целувки, защото те носят живот. Такава трябва да бъде и целувката на човека. Като целува, той трябва да се проникне от единственото желание да даде нещо чисто и красиво от себе си, а не да вземе. Целувка е само това, което дава. Всичко, което отнима здравето, силата и чистотата на човека, не е целувка. Който целува, трябва да бъде или невидим, като светлината и въздуха, или видим само за момент - целунеш и веднага се скриваш, както водата и хлябът. *(Събуждане - 110)*

Много от сегашните хора не знаят да се целуват. Това не е нищо друго, освен измама. *(Опорни точки на живота - 144)*

Според мене, докато хората не се научат да целуват, не може да се говори за никаква култура. *(Ще управлява всички народи - 42)*

Кой е измислил целувката? *(Събуждане - 110)*

Който целува, трябва да бъде или невидим, като светлината и въздуха, или видим само за момент - целунеш и веднага се скриваш, както водата и хлябът. *(Събуждане - 110)*

Целувка съществува и в Природата като подбудителна причина. Така е било първоначално, но днес тя е изгубила своето значение и е станала навик. От устата, от устните на човека трябва да изтича такъв нектар, какъвто срещаме в Природата. За пример, цветята съдържат нектар, към който пчелите и насекомите налитат. Пчелите целуват цветята, за да вземат част от техния нектар... Трябва ли цветята да дават своя нектар?... Цветята имат право да раздават своя нектар на всеки, който може разумно да го използва. *(Определени движения - 78)*

Каквото и да правиш, не можеш да избегнеш целувките: светлината те целува, водата те целува, хлябът те целува. Благодарни на Бога за всичко... Кого не целуват днес? Цветето всички го целуват, навеждат се да го миришат. Това е целувка. Докато е пъпка още, никой не го целува, никой не се интересува от него. Като цъфне пъпката, всички я целуват, всички ѝ се радват. Колко пеперуди, насекоми, бръмбарчета целуват цветята!... Цветята благодарят за всичко, защото целувката и любовта на насекомите съдейства за тяхното оплождане. *(Събуждане - 250)*

Светлината влезе в очите ти, целува те. Нас ни е приятно. Нещо влезе, целуне сърцето ти и целия ден ти си радостен и весел. Истината дойде и целия ден ти усещаш сила в себе си. Не те ли целуват, одремеш се. Казвам: ние живеем на целувките на Божията Любов, на Божията Мъдрост и на Божията Истина, Галени деца сме. *(Факти, закони, принципи - I том - 206)*

Какво разбирате под думата „целувка“? Като целуваш, можеш ли да говориш? Целувката е начин да млъкнеш, да млчиш. Като целуваш, ще млчиш, пък онзи ще ти предаде един урок... Целувката е свойство, качество на съзнанието. Целувка е, че ти разбираш един предмет, онова, което разбираш и обичаш. Целувката е духовен опит. Ще опиташ. Онова, което опитваш, тебе трябва да ти е близко. Не може да опитваш неща, които са далечни. Може да опитваш само близки неща, дето съзнанието е пробудено. Когато съзнанието на другото същество е пробудено, може да имате един контакт, тогава ще образува познанство, приятелство... Целувката е връзка, която се прави в духовния свят. Ако тази връзка е направена правилно, тогава резултатите ще бъдат

правилни; ако връзката е направена неправилно, тогава резултатите няма да бъдат правилни, последствията могат да бъдат лоши. (*Разумните същества* - 186)

Като говоря за целувката, имам предвид чистотата в отношенията на хората. (*Ще управлява всички народи* - 43)

Целувките са акт на душата. Но за да се извърши този акт, и сърцето, и умът, и духът взимат участие. (*Изпитът на любовта* - 167)

Целувката е символ на нещо. В нея трябва да взимат участие умът и сърцето. В горната устна действа човешкия ум, а в долната - човешкото сърце. Когато устните се опънат в права линия, тогава се проявява волята. (*Събуждане* - 252)

Целувката не е външен процес. Ако вляза в дома ти и мога да сменя скръбта ти в радост, недоволството ти в доволство, аз съм те целунал. Между мене и домакинята е станала правилна обмяна. Две мисли, две чувства са хармонични, когато между тях има допирни точки. Между един светлинен лъч и друг светлинен лъч също има допирни точки. (*Събуждане* - 253)

Целувката е вътрешна духовна връзка между душите. Като отвори устата си, човек възприема нещо. Така и чрез целувката се възприема и предава нещо... По този начин майката и детето се обменят - контакт има между тях. От горната устна Любовта слиза в долната, а от долната - в сърцето. Така, именно, Любовта се изявява навън. Горната устна определя нещата, тя е началото. Ако чрез нея се предаде едно неестествено желание и влезе в сърцето, човек или ще пометне това желание, или ще го реализира. (*Събуждане* - 252)

ВИДОВЕ ЦЕЛУВКИ

Меките и нежни отношения не подразбират прегръдки и целувки. Те не ги изключват, но не са необходими. Защо? Защото и в целувките има користолобие. Безкористна целувка е тази, която дава, без да взима нещо. Децата чувстват чистотата на целувката. Тази е причината, поради което някои деца не обичат да ги целуват. Други деца позволяват на някои хора да ги целуват, а на някои се противопоставят. (*Божият глас* - 136)

Целунах този човек. - Целунал си го от интерес. Той ще търпи ден-два и след това ще те отблъсне. (*Ново разбиране* - 11)

Има целувки, които носят здраве; има целувки, които причиняват болести. Човек е динамо, което в различни моменти произвежда различни сили. Същото се казва и за устата: в различни моменти тя произвежда различни енергии. Долната устна е проводник на пасивни сили, а горната - на активни. (*Ще управлява всички народи* - 42)

Еднообразните целувки умъртвяват човека. Целувките на някои изсмукват енергията на човека. Тези целувки са подобни на смукала, които не извличат лошата и нечиста кръв от човека, а чистата. Достатъчно е да получиш десет такива целувки, десет смукала, да видиш какво представят те. Аз взимам думата „целувка“ в широк смисъл, не само по форма. Всеки, който размътва ума и сърцето на човека, дава целувки като смукалата на пияницата, обаче не изсмуква само нечистата, но и чистата кръв. Христовото учение не търпи такива целувки, то изисква навсякъде и във всичко хармония. (*Все що е писано* - 169)

Разрешете задачата за трите целувки: братски ли са, сестрински или са целувки приятелски. (*Сила и живот* - 4 серия - 75)

Една млада, красива и интелигентна жена се оплакваше, че след като дохождал един господин няколко пъти в дома им, най-после пожелал да я целуне. Тя искаше да разбере коя е причината за тази негова проява. Казах ѝ, че той може да изпитва братски чувства към нея, но тя не остана доволна от отговора ми. Пожела да ѝ обясня как се познава истинският брат от онзи, който само се представя за такъв. Истински брат е онзи, който има еднакъв пулс, еднакво

съдържание на кръвта с вашата. Братска, чиста целувка е онази, която е в състояние да лекува всички болести. Ако болният оздравее от вашата целувка, тя е чиста, идеална. Ако здравият се разболее, тя не е на мястото си... Идеалната целувка възкресява мъртвия, а обикновената целувка е в състояние да разболее и здравия. (*Събуждане - 109*)

Някой казва: „Да те целуна.” Казвам: Като брат, като сестра или като предател ще ме целунеш? А сега светът е пълен с предателски целувки - от единия край до другия. И мъже, и жени са покварени от тези предателски целувки. Разбирате ли? Следователно, това още не значи, че целувката е нещо лошо, тя е благородна, но въпросът е - как се дава. (*Сила и живот - 4 серия - 65*)

„Целунете се и се прегърнете с целуване свето.” Днес хората са изопачили целувката. Изобщо, те не се целунат, а когато се целуват, правят това тайно, никой да не ги види. Тази целувка не е света. Едно трябва да имате предвид: да не изгубите светостта и чистотата в чувствата си. Изгубите ли тази святост и чистота, вие ще изгубите здравето на тялото, на сърцето и на ума си. (*Ценното из книгата на великия живот - 311*)

Получаваш ли целувка от видими същества, ще знаеш, че в нея се крие нещо користоно. А всичко користоно е престъпно. Пазете се от такива целувки, защото те внасят отрова във физическия и психическия живот на човека. (*Събуждане - 110*)

В целувката има една психологическа, вътрешна страна. Когато се говори за устата, това са електрически органи. Горната устна, това е положителният полюс на електричеството, а пък долната устна, това е отрицателният полюс. Ти като речеш да говориш, долната устна трябва постоянно да се целува. Без целувка не можеш да говориш. Горната устна целува долната и долната целува горната. От тези целувки излизат думите. Без целувки нищо не става. Говоренето, това е то идеята на целувките. Целунеш себе си. (*Ако говоря - I том - 62*)

Ще служиш на Бога цял живот, цели 120 години и ще получиш една целувка, т. е. Неговото благословение. Това, което говоря, се отнася до светията. Той може да получи такава целувка... Да получиш целувка от Бога, това е идеалът, към който се стреми човешката душа. В този смисъл, целувката е развързване, т. е. освобождаване от ограничителните условия на живота... Тази е мистичната страна на целувката. Тя е в сила да подмлади и старата баба. (*Ново разбиране - 100*)

Има целувки, Юда целуна Христа и го предаде... Има целувки, като те целунат, Ще оживееш. (*Съгласуване на мислите - 284*)

Какво ще кажете за целувката на онзи, който спасява давящия, обезсърчения, болния, падналият човек? Дави се някой. Млад момък стои на брега, хвърля се във водата и спасява давящия. После го целува, помага му да си отиде в дома си. Нечиста целувка ли е тази? Млада мома седи скръбна, обезсърчила се нещо. Един момък се приближава при нея, целува я. Веднага обезсърчението ѝ изчезва. След това момата се оплаква, че момъкът си позволил да я целуне. Нечиста целувка ли е тази? Момъкът понесе греховете на момата, спаси я от отчаяние, но като не разбра вътрешния смисъл на целувката, момата го осъжда. (*Събуждане - 253*)

Няма случай в живота, когато човек е целунал някого по човешки и да го е повдигнал. И обратно - няма случай в живота, когато човек е целунал някого със света целувка, и да не го е повдигнал. Божественото възкресява, човешкото умъртвява. (*Събуждане - 255*)

Аз харесвам как някои дават въздушни целувки. Че това е хубаво. Отлично е това. И аз му отговарям и казвам: „Харесвам твоето правило.” Той, като прави въздушни целувки, казва: „Във вас да има благородство – показалецът, справедливост - средният пръст, красота - безименият пръст, положение в живота - малкият пръст и всичко да бъде по Божественому – палец.” Някои пращат въздушни целувки с едната ръка само, а някой гледам и с двете ръце праща. (*Запалена свещ - 605*)

Като говоря за целувката, аз нямам предвид човешката, т. е. земната целувка. Целувката има вътрешна духовна страна, за която не трябва да се говори. (*Събуждане - 253*)

КОГО ДА ЦЕЛУВАМЕ

Младият е недоволен, че го целуват; старият е недоволен, че не го целуват. Ако живееш по Божествен начин, ще те целуват и като млад, и като стар. (*Събуждане - 254*)

Ако отидете в Америка, там има някои обичаи да се срещат хората и да се целуват и това там не се счита за лошо... Ако в Турция целунат някого, там ще те обидят... Но в Америка по някой път се плаща за целувката... Един негър целунал една американка... Тя го дала под съд и съдът решил негърът да ѝ плати десет хиляди долара. (*Ако говоря – I том - 61*)

Когато ангелът слиза на Земята, той целува само светията. Трябва ли да целуне някой грешник, той предварително поставя своя огнен меч на мястото, дето ще го целуне. Като изчисти добре мястото, тогава го целува. Целувката на ангела внася в човешката душа, нещо ново, светло, възвишено. Човек се усеща обновен и пречистен. (*Просветено съзнание - 168*)

Ако обонянието ви е силно развито и приятелят ви, който ял чесън, ви целуне, едва ли след една година ще се освободите от тая миризма. Ако ви целуне човек, който е извършил някакво убийство, едва ли след десет години ще се освободите от преследването на тая постъпка. (*Новият човек - 90*)

Целуват някого, в когото Бог живее. И защо тогава, като те целуне някой, ти си недоволен от целувката? Значи вие не вярвате, че Бог живее във всички хора. (*Ако говоря - I том - 62*)

Сега ще ви дам следното правило: Този човек трябва да целува, който стои на по ниско стъпало в своето развитие... Значи висшето ще целува, а висшето ще благославя. Това е правилното положение на нещата. Целува този, който има Любовта, а благославя този, който има благодатта. Когато Любовта дойде в тебе, тя ще те научи да целуваш краката на свършения човек. Да целуваш краката на грешния, това не е никаква философия. Когато дойде Мъдростта, тя ще те научи да благославяш. Кого ще благославяш? - Децата на свършените. Благославя се само праведният човек... Някой казва: „Ти трябва да ме целунеш.” – „Мога да те целуна, но когато станеш свършен.” „Трябва да ме благословиш!” „Ще те благословя, когато целунеш краката на свършения. (*VII младежки събор - 52*)

Може да целунеш един човек, който обича Бога като тебе. (*Свещени думи на Учителя - II т. - 22*)

КАКВА ДА Е ЦЕЛУВКАТА

Аз засягам въпроса за целувката в неговата чистота, тъй както е в Природата. (*Определени движения - 79*)

Всяка целувка, отправена към някого, трябва да е проникната от абсолютна чистота. Така целува Бог. Така целуват и ангелите. (*Определени движения - 79*)

Има ли по-хубаво нещо от това, да срещнеш брата си или сестра си, да те прегърне, да ти даде тази братска или сестринска целувка. То е най-великото, най-благородното в света. (*Сила и живот – V серия - 200*)

Можем да направим един опит, да турим един брат и да кажем: „Целунете го всички.” Всичките да минат и да го целунат. Кой как ще го целуне сега? Може да го целуне със светлина, може да го целуне с топлина, може да го целуне със сила. Вие както целувате, това не е целувка. Като целунеш умрелия, той възкръсва. Целунеш някого, и той умре. С Любов като целунеш умрелия, и той ще възкръсне. Като целунеш с Любов, ти се радваш и този, когото целунеш, и той се радва. Не се ли радваме, това не е целувка. (*Факти, закони, принципи – I том - 205*)

КОГА ДА ЦЕЛУВАМЕ

Ние възрастните казваме: „Дали да целуна, няма ли да се заразя?“ Децата не философстват - ако трябва да целунат някого, целуват и нищо повече. Ако моята целувка ще бъде в състояние да излекува някого, ще го целуна; не може ли да стори това, няма да го целуна. Всяка целувка трябва да носи в себе си известно благо. *(Мировата любов и козметичната обич - 41)*

Често хората целуват ръката на старите, на децата. Какво означава целувката? Има ли смисъл да целувате ръката на някого и кога трябва да я целувате? Устата, с двете устни - горна и долна, представят вход, през който минават енергиите на Природата. Когато между ума и сърцето на човека има хармония, целувката е на място. Обаче, ако между ума и сърцето на човека в даден момент съществува някаква дисхармония, човек не трябва да целува. Тази целувка, не само че не допринася нещо хубаво, но предизвиква пакости и неприятности. Казано е в Писанието: „Целунете се със свето целуване.“ Света, благословена целувка е тази, която иде от човек, в когото всичко е в хармония. *(Просветено съзнание - 157)*

Има смисъл да целуваш човека, когато той може да ти даде нещо. Чрез целувката се предават известни енергии, от които хората се нуждаят. Не може ли човек да предаде от себе си енергия, която да повдигне ближния му, по-добре да не целува. Целувка, която понижава състоянието на човека, води към падение. В този смисъл, целувката трябва да внася живот, енергия, здраве в човека. Не внася ли това нещо, тя не е на място. Тя е целувка, която умъртвява човека. Ако целувката може да отпусне запушения извор и водата в него да започне да блика, тя е на място. Ако целувката внася здраве в болния и възкресява мъртвия, тя е на място. *(Определени движения - 79)*

Има целувки, като те целунат, ще оживееш. Аз зная един пример. Отива един при един умрял герой и го целува, и той оживява. Всички го целуват, но този, който го целува, става. Тази целувка е на място. След като целунеш човек и го занесат в гробищата да пъшка, това не е целувка. Целувка е да освободиш човека от големите страдания, в които е паднал. Да знаеш как да даваш навреме една хубава мисъл, да възкръсне човешкият ум. Да знаеш да дадеш едно хубаво чувство на сърцето, че сърцето да възкръсне; да знаеш да дадеш една хубава постъпка, да занесе сила на човека. *(Съгласуване на мислите - 284)*

Когато тялото е наранено, нямаш право да го целуваш... Този човек го боли крака, повредена е кожата му, какво ще го целуваш? Като го целуваш, ще му причиниш болка. Като заздравее кожата, като дойде, тогава може да го целуваш. *(Съгласуване на мислите - 325)*

По някой път трябва целувки. В целувките трябва да дадеш. *(Съгласуване на мислите - 313)*

Сега по някой път питате, дали трябва да се целуваме. Целувките са забранени, понеже чрез целувките много болести се предават. Ако целунеш прокажения, ще те хване проказата; ако е сифилистичен и ти го целунеш, може да те хване сифилисът. *(Съгласуване на мислите - 362)*

Не е позволено на прокажения да целува. И на светията не е позволено да целува. На светията дават задача да целуне един прокажен и ако не го целуне носи отговорност. Целувката на светията е лек за прокажения. Тя носи благословение за него. Задачата на светията е да лекува болни, да повдига паднали, да възкресява мъртви. Може ли след това болният, който е оздравял, мъртвият, който е възкръснал, да не благодарят? Прокаженият, който е излекуван, ще благодари, ще целуне светията, но неговата целувка е чиста, пропита с благодарност и любов. В друг живот прокаженият може да бъде млада, красива мома, и дето срещне светията, тя ще го целуне и прегърне. Трябва ли да гледате на тази целувка като на престъпление? Тя ще сгреша, ако не го целуне. Как гледат обикновените хора на целувката, това е друг въпрос. Важно е да целуваш с благодарност, че някой ти е помогнал да се излекуваш. *(Събуждане - 251)*

Желаете ли да целунете някоя мома, вие трябва да искате позволение от нейния велик Баща. Как ще получите това позволение? Ще се молите ден, два, три, ще пишете писма на Баща й, и ако

Той ви позволи, може да я целунете. Така трябва да постъпват младите момичета и момчета, когато искат да изразят едно красиво чувство. Ако така постъпваха, грях нямаше да имат, но понеже не спазват този закон, грехове правят, и страдания имат. За да изпитва чувствата си, човек трябва да прави умствени маневри. Едно чувство е чисто и свято, ако човек еднакво го отправя и към младата момичета, и към стогодишна баба. Отврати ли се от бабата, неговото чувство е користолюбиво. Едно сърце, един ум една душа, един дух живеят и в младия, и в стария. Дойдете ли до външната форма на нещата, там въпросът е друг. Младата момичета е повече желана от бабата. Това различие, именно, води до падане. Това различие говори за отсъствие на благородство в човека. Ако чувствата на човека и в младия, и в стария са издържани, това говори за присъствие на Божественото в него. *(Естествен ред на нещата - 25)*

КЪДЕ ДА ЦЕЛУВАМЕ

Някои казват: „Да се целунем!“ - На кое място? По крака, по челото, в устата или ръката? Не е безразлично де ще целунеш човека. Мястото, де си целунал човека, определя отношенията помежду ви. *(Ще управлява всички народи - 42)*

Какво правят католиците? Като отидат в Рим, искат да видят папата, да му се поклонят, да му целунат краката. Така постъпват някои момчета. За да покажат любовта и уважението си към своята възлюбена, те падат на колена пред нея и целуват краката ѝ. Значи, и момчето е папа за своя възлюбена... Когато майката роди, не целува ли детето си? Колко пъти тя го целува по крачето, по гърба, по лицето. Де ли не го целува! Не се чудете, че хората целуват краката на папата. И вашето дете е папа. *(Ще управлява всички народи - 42)*

КАК ДА ЦЕЛУВАМЕ

Природата е скрила в целувката една от великите тайни. Който може да целува според изискванията на Природата, той ще получи нейното благословение. Ако не знаеш да целуваш, няма да получиш благословението на Природата. *(Ново разбиране - 98)*

Понякога почувствате Любовта като стремеж и си казвате: „Хайде да се целунем.“ Тогава събират се двама, радват се един на друг като гугутки и... цап! - Целуват се. А след това казвате: „Ох, какво направихме!“ Аз не казвам, че целувките са лошо нещо, но във всяка целувка трябва да има съдържание на Любов. Всяка целувка, в която няма Любов, е престъпление, а всяко престъпление носи след себе си нещастие, или за сърцето, или за душата. Аз не съм от онези, които казват, че е грешно да се целуват хората; може да се целувате, но как? - Ще се спрете, ще застанете пред Бога и ще запитате: „Господи, мога ли да изкажа Твоята Любов?“ Ако Господ ви проговори и каже: „Изкажи Любовта ми“, тогава може да се целунете. Но, ако отидеш в името на Господа, туриш подписа му и не дадеш никаква Любов, това е престъпление, за което Господ ще те държи отговорен. Това е то кармата, кармичното престъпление с Любовта от хората, които си играят с лъжливата любов. *(Трите основи на живота - 6)*

Като целува, той трябва да се проникне от единственото желание да даде нещо чисто и красиво от себе си, а не да вземе. Целувка е само това, което дава. Всичко, което отнема здравето, силата и чистотата на човека, не е целувка. *(Събуждане – 110)*

Ако майката знае как да целува детето си, тя може да създаде от него гений... Бъдещата наука за възпитанието ще научи майката как да го целува. *(Ще управлява всички народи - 42)*

Когато ние се приближим към този акт на целуване, то е най-възвишеното: то е свещено и целувката трябва да се даде най-после. Майката я дава, защото майката има право да целуне дъщеря си. Тя може да я целуне, тя се е жертвала, тя е дала и честа си, и всичко, но ти, който искаш да целунеш, доказал ли си това? В Божествения свят целувката всякога ангажира човек с

всичкия му живот... Не говоря за обикновените целувки. Вашите хиляди целувки, Господ да ги благослови, но аз говоря за ония целувки, когато се пробуди великата Божествена душа от своя сън и влезе в Божествения свят. *(Сила и живот - IV серия 65)*

КОЛКО ПЪТИ ДА ЦЕЛУВАМЕ

По колко пъти на ден човек трябва да целува? - По един път. Повече от един път не се позволява. *(Определени движения - 79)*

Когато често се целуват, хората се развалят. Еднообразието в целувките убива и разваля човека. Не целувай всякога с едно и също чувство. Колкото пъти целунеш човека, толкова пъти трябва да внесеш в душата му нещо ново. Каквото внесеш в човека, трябва да е ценно като диамант. Ако с целувката си не можеш да внесеш нещо ценно в душата на човека, не го целувай. Не можеш ли да внесеш ценното, ще оцапаш душата му. Никой няма право да цапа! *(Красотата на душата - 251)*

Някои казват: „Ама аз изгубих любовта си”. Жената се оплаква на мъжа си: „Едно време, докато бях млада, ти ме обикаляше, целуваше ме, а сега не ме поглеждаш”. Ами че така и детето може да каже: „Едно време майка ми ме държеше на ръцете си, а сега ме остави на краката си да ходя”. Ами че кое е естественото положение? Жената да благодари, че не я целува вече мъжът ѝ; и мъжът да благодари, че не го целува вече жена му. Ами че ако те целува още, той е апаш. Щом те целува, ти ще дадеш нещо. Той те целуне, каже: „Милинка, ти ще идеш при баща си, той е богат, ще му кажеш, че Великден идва, нека си развърже кесията. Колко си хубава, гълъбче!” И гълъбчето отива при баща си, целува го. „Татко!” - И тя иска нещо. Бащата казва: „Колко е добра дъщеря ми!” Питам сега: Това любов ли е? Ние сами себе си лъжем. Често аз разглеждам човешкия живот. Срещам понякога мъж и жена се целуват на улицата. Казвам: Защо се целуват? При баща ѝ ли я праща? Той иска нещо от нея. Когато видя, че тази целувка е чиста, мене ми е приятно и казвам: Ето двама души, които могат да живеят по Бога. А като погледна други, казвам: Далеч са още те. *(Двата природни метода – изд. „Фотинов” София - 401)*

ЗАЩО ДА ЦЕЛУВАМЕ

Всяка целувка трябва да носи със себе си известно благо. *(Козмичната обич-41)*

Целувка е да освободиш човек от големите страдания, в които е паднал. *(Съгласуване на мислите - 285)*

Майката, след като роди едно дете, знаете колко пъти трябва да го целуне... Всички ония деца, на които майката им даде много целувки, на децата им върви. От целувките на майката зависи прогресът на детето. Ако една майка не гали, не целува детето си, от туй дете нищо няма да стане... Всички ония хора, които не са били целувани, много трябва да страдат, за да се облагородят. *(Съгласуване на мислите - 313)*

Аз бих желал, като целунете някой, той да се подмлади. *(Изпитът на любовта - 166)*

Ако целувката е нещо истинско, нещо реално, то ако целунеш един умрял човек, той трябва да се съживи... Ако тази целувка е израз на Божествената Любов, този умрял трябва да стане, да се съживи и да възкръсне. Ако целунеш някого, който е наскърбен, натъжен, тази целувка трябва да му подейства като ток, трябва да го съживи. *(Сила и живот - 8 серия – 6 беседа - 17)*

ПОСЛЕДВИЯ ОТ ЦЕЛУВКАТА

Целунал те някой - целунал е къщата ти, твоя автомобил... Какво престъпление има в целувката? Страшни са вътрешната целувка, вътрешните грехове и престъпления на човека. Чистота е нужна в света: чистота в мисли, в чувства и постъпки. Никой не може да опетни чистия човек. Който има желание да използва другите, той себе си петни. *(Събуждане - 248)*

Целунал те някой. Запитай се, дали тази целувка очиства твоята кал. *(Събуждане - 248)*

Когато синът и дъщерята целуват родителите си, те се радват, приятно им е. Когато чужди деца ги целуват, не им е приятно. Защо? Трептенията на тяхната любов не са еднакви - в любовта им има нещо нехармонично... Обаче, случва се, че някое чуждо дете има по-голяма хармония с този баща, отколкото неговото дете. Тогава бащата е доволен от тази целувка. *(Събуждане - 249)*

Децата не обичат всякога да ги целуват. Като целувате някое малко дете, то се сърди, недоволен е. Много естествено, целувката на хората не е всякога чиста. Детето плаче, сърди се, намира, че сте го опетнили. Някои деца се усмихват като ги целуват. Те чувстват хубавото, което се влива чрез целувката. Те се изтриват след целувката, но не плачат. Всяко действие трябва да се основава на чистота и святост. *(Събуждане - 249)*

Хората страдат не от много целувки, но от недостатъчно целувки. *(Събуждане - 253)*

Аз засягам въпроса за целувката в неговата чистота, тъй както е в Природата. Когато нещата стават правилно, както са поставени в Природата, тя възнаграждава всички живи същества. Когато не стават правилно, Природата наказва. Следователно каже ли човек, че е недоволен, това показва, че той не е постъпил според Божиите закони. *(Определени движения - 79)*

Един изпаднал руски княз се оженил по любов, за една млада, красива мома, от високо произхождение. В първите дни след сватбата, той често целувал своята възлюбена, но тя огладняла, пожелала да яде - хляб искала. - Ну, поцелуем ся, казал й той. - Гладна съм! - възразила възлюбената. - Ну поцелуем ся! Днес „да се целунем, утре да се целунем“, тя изгубила разположението си към своя възлюбен, любовта й изстинала много естествено. Тя се почувствала излъгана от него; той бил крайно беден само една титла имал. Човек не се нуждае от целувки, много неща му трябва. *(Все що е писано -169)*

ПОСЕЩЕНИЕ (ГОСТИ)

Срещнеш ли един човек на пътя си или дойде в дома ти, считай, че Бог го е изпратил при тебе. Приеми го като брат, все ще научиш нещо от него. *(Новият светилник - 122)*

Изобщо, почти всички хора, с малки изключения, които идат в дома ви, носят известно благословение за вас. Той ще ви остави известно благословение или от ума си, или от сърцето си, за да го приемете добре. *(Път на зазоряване - 353)*

Ако срещнеш някого, който се е отчаял и иска да се самоубие, не му давай съвети, че това не е добре, че не трябва да се отчайва, но вземи го у дома си, нахрани го, напои го **според твоя обичай** и след един-два часа, като му се смели храната, кажи му: „Хайде сега да поприказваме.“ *(Сила и живот – II том - изд. 2006 г. - 333)*

Като дойда в дома ви, ако съм стар, да ме приемете. Ама че морал! Като отида в дома на някои хора и ги питам мога ли да остана в дома им като гост, то, ако съм млад и красив, а те имат млада, хубава жена, ще се намерят в чудо и ще почнат да се извиняват, че нямат място, че жилищна криза имало и т. н. Не, не е там въпросът, но те се боят, че ако отида в дома им, мога да завъртя ума на жената. Като изляза вънка, ще си кажа: „Слушай, господине, ти си виновен, че си

красив”. Не, не, другояче трябваше да постъпиш. Ти трябваше да си кажеш: „Аз много съжалявам, че внесох едно съмнение в ума на този брат”. Досега той имаше едно доверие в хората, а сега, след мене, той се усъмни. Може да дойдат и други хора, и у тях ще се усъмни. Тогава аз взимам мерки да оправя своите погрешки, та и като млад, хората да имат доверие в мене. Ако съм стар и дойда в дома ви, може да ме приемете; ако съм малко дете - също, но ако съм млад, не можете да ме приемете. Има случаи, когато вие можете да ме приемете и ще ме считате за отличен гост, макар и да съм млад, но кога? - Когато вие сте бедни, три дни сте гладували, а аз съм аристократ, богат, джобовите ми са пълни. Като ви покажа банкнотите си, вие ще кажете: „Ние благодарим на Бога, от колко време се молим на Господа да ви изпрати”. Да, но заради банкнотите. Казвам: Онзи не ме приема, защото съм млад - заради жената си, а този ме приема, защото съм богат - заради парите. При такъв случай ще си кажа: „Господи, не съм умен, не съм добър човек”. Аз считам, че истинският начин за посещение е следущият: да отида между хората нито като снажен момък, нито като богат, а да отида там, дето имат нужда от мене, и да кажа: „Можете ли да ми дадете да свърша някоя работа?” И като ми дадат да свърша някоя работа, като уредя дома им, да си отида, без да ми платят нещо. *(Двата природни метода - изд. „Фатинов” София - 307)*

Представете си, че в дома на една млада жена дойде гостенка млада красива мома. Тя е пътувала няколко деня, уморила се е, изгладняла и ожадняла. По обичай домакините трябва да я посрещнат любезно. Ако домакинят я посрещне добре и я погледне мило, даде ѝ вода да се измие, пригответи ѝ закуска, домакинята ще бъде недоволна, ще се свие сърцето ѝ, ще почне да ревнува. Ще кажете, че грешката е в жената, тя трябва да се издигне високо, да не се поддава на ревността. Вината не е само в жената. Кога ревнува човек? Когато остане на последно място. За да не се яви ревност, мъжът трябва да даде първо място на жена си. Той ще я остави, тя да послужи на момата. Когато услужва, жената ще познае каква е момата, която влиза в дома ѝ. Ако е добра, разумна и справедлива, тя ще види в лицето ѝ ангел и ще я посрещне добре. След това ще даде път на мъжа си, да я посрещне добре, да ѝ услужва, както той може. *(Опорни точки на живота - 246)*

Когато някой дойде в дома ви, той трябва да донесе благословение. *(Сила и живот – II серия - 174)*

Когато искаш да посетиш някого, да осветлиш живота му, ще отидеш при него само и неделята, защото тя е ден на виделината, ще му занесеш значи, виделина. Когато искаш да поспиш някой болен, ще направиш това в понеделник, защото този ден носи живот в себе си и пр. *((Сила и живот – III том - изд. 1929 г. - 277)*

След като си приел една малка радост, виж тази радост да я предадеш, да е динамична. Не я дръж само за себе си... Ако аз нося най-малката радост в душата си и ида при болните, на болните ще им олекне. Те казват: „Като дойде този човек като че ли ни донесе нещо.” Вие само минете... Аз съм внесъл радост. *(Прав път – 227)*

В който дом влезем, трябва да носим Божественото съзнание, че е хубав денят и второ, че Слънцето грее. *(Прав път – 227)*

Изобщо, всички хора, които дохождат при вас, все ви дължат нещо. Когато отивате при тях, вие им дължите нещо. Който отива при лекар, дължи му нещо, трябва да се изплати. *(Опорни точки на живота - 292)*

Всеки човек, който дойде до вас, има нужда от нещо. За него вие сте един извор. Задоволете неговата нужди, дайте му да си напълни своето шише! Дайте на всеки едного по една успокоителна мисъл!... По една интензивна мисъл, пожелайте доброто всекиму! *(МОК - III г. - 19 л. - 216)*

Приятно и радостно е да ви дойде гост, без да сте го канили. Каните ли го много, и да ви посети, това посещение не е доброволно, не е направено от любов. *(Божият глас - 82)*

Щом дойде в дома ви човек, който има любов към Бога, всичко протича - вие ставате поздравявани, по-интелигентни. Дето Божественото минава, всичко се развива. *(Най-голям в царството небесно - изд.1999 г. София - 217)*

Вие дето и да отидете при хората, си има известни правила и ако вие не ги спазвате, ще считат, че сте невъзпитан. Има известен външен порядък у тях и щом сте отишли при тях, трябва да го спазвате. *(Ако говоря -II том - 385)*

За да ви приемат някъде, трябва да носите нещо... Без дар никъде няма да ви приемат. Без дар да ви приемат това са изключения. *(Ако говоря - 137)*

Когато някой отива да посети някого, не бива да отива с празни ръце, а трябва да му занесе дар. Когато ще посетите някоя бедна жена, не пълнете кесията си с банкноти, а напълнете торбата си с хляб и плодове. *(Мировата любов и козмичната обич - 41)*

Той идеше във вашия дом като на гостилница. Ако имаше приятелско отношение към вас, трябваше да донесе нещо от себе си. Брашното, маслото, сиренето трябваше да бъдат от него, а трудът от вас. Ще кажете, че новото учение изисква от човека щедрост. И двете страни трябва да бъдат щедри, а не само едната. *(Новото начало - 227)*

Посещаваме се, на гости. Туй е хубаво. Когато посещаваш един човек, не го посещавай само да вземеш нещо от него. Други да бъдат съображенията ти. И в Божествения свят трябва да става една правилна обмяна между хората. *(Първият момент на любовта - 210)*

Вие имате едно лошо настроение, не сте разположени - това не е Божествено. Вашето неразположение може да се дължи на хората, може да се дължи на заминали същества, на души. Не се поддавайте на внушения, които са човешки, които носят тъмнина - изхвърлете ги. *(Факти, закони, принципи - I том- 37)*

Когато дойдете дома, ще ви приема добре, ще ви нахраня, ще ви умия ръцете и краката, ще ви дам всички средства, ще ви окажа всички услуги, като на приятел. *(Мировата любов и козмичната обич - 11)*

През цялото време, докато сте били на гости, аз да бъда доволен от вашето присъствие. *(Прав път - 21)*

Какви трябва да бъдат хората на новото учение? Някой казва: „Ние сме от новото. Много се обичаме.“ Дойде някой от тях и го питат: „Откъде идете?“... „Кога ще си вървите?“ Новото учение е: „Добре дошли, очаквам ви отдавна. Много ми е приятно, че ви виждам. Жена ми и децата ми се радват.“ И дават му топла вода, хубаво ядене, креват да си почине, огън и го изпращат добре. А „Кога си дошъл и кога ще си отиваш“, това е старото учение. *(Първият момент на любовта – 132)*

На каквито колебания, съмнения и противоречия да се натъкне ученикът, щом обаче реши да посети някой свой близък, той непременно трябва да се очисти съвършено. Той трябва да измие главата, ръцете, краката си външно и вътрешно, и така да отиде при своя близък, да му занесе своето благословение. Като влезе в стаята на близкия си, лицето му трябва да бъде светло, чисто и да го поздрави по закона на любовта. *(Мнозина казваха - 154)*

Когато отидеш при някой твой приятел и дойде някой негов близък, ако чувстваш отвътре свобода да останеш - остани. Пък ако има у теб раздвоение, стани и си излез. *(Свещени думи на Учителя - II том - 17)*

Христос казва: „Когато отидеш някъде, седни на последното място. Остави домакинят да те покани на първото място.“ Само домакинят може да определи твоето място. *(Новото начало - 311)*

ДОМ

Не можеш да живееш в дом, дето доброто не царува. Влезеш ли в такъв дом, ти ще получиш много удари. Всички болести и страдания са все удари, нанесени в този дом на калта. Страдаш, тона е удар. Не си разрешил един въпрос, и това е удар. Още при първия удар, умният напуска мястото и бяга... Раните, получени от ударите там, не се забравят лесно. *(Дреха на живота - 148)*

Има един дом, в който като влезеш, ако си сляп, проглеждаш; ако си глух, прочуваш; ако си сакат, прохождаш; ако си гладен, ще се нахраниш; ако си болен, ще оздравееш; ако си невежа, учен ще станеш. Този дом е мястото на Божието благословение. Оттам идат накитите на душата... В дома на Божието благословение измиват раните, излекуват ги. После го окъпят, облекат и турят накитите. Така човек придобива първото си състояние на радост и веселие, На мир и свобода. *(Дреха на живота - 148)*

Един млад момък, наш брат, отишъл в дома на едно братско семейство да прекара известно време като гост. Домакините го приели добре, но той не могъл да се постави на определеното от Бога разстояние... Кой от вас, като влезе в дома на своя брат, е постъпил като брат? Всеки се препоръчва за брат, а после не излиза такъв. *(Законът и любовта - 146)*

ГОЩАВАНЕ

Онзи, който те обича, угощава те и си казва: „Дано поседи повече! А тия, които не те обичат, казват: „Хайде да го угостим, че по-скоро да си отиде!“ *(IV младежки събор - 26)*

Като дойде вашият приятел и искате да научите нещо от него, не го гощавайте. Малко му дай, но с любов му дай. *(Сила и живот - V серия - 292)*

Когато ядете, гледайте да не си угаждате. Когато угощавате ближните си, и на тях не угаждайте. Достатъчно е да ги нагостите със здрава, чиста храна, но не и да им угаждате, да преяждат. *(Учение и работа - 74)*

Ето къде правите погрешка. Най-първо ще приемете някого, много добре ще го нахраните. Втори път като дойде, поизмени се малко вашето мнение, а с това и начинът на посрещане. Първия ден му дайте най-простата храна. Като дойде някой ден, му дайте хляб и една-две ябълки, с най-простата храна го приемете, угощавате го добре, после намалявате. *(Ако говоря – II том – 264)*

Когато човек стане лош, мъртвото нещо, което трябва да направите, за да го поправите, е да го нахраните... Ако имате един неприятел, който ви мрази, гощавайте го, хранете го, той ще ви стане приятел. *(МОК – III г.- 8 лекция – 125)*

РАДОСТ

Радостта на другите да бъде и твоя радост. Не се радвай, само когато ти си радостен... Радостта на другите хора защо не опиташ? *(Петте врати – 40)*

СПОДЕЛЯНЕ

Като се радваш, ще споделиш радостта си със своя ближем Ако постъпваш така... ще печелиш. *(Опорни точки на живота - 88)*

Като страдаш, ще задържиш страданието само за себе си. Ако постъпваш така... ще печелиш. Който не разбира този закон, търси начин да стовари страданието си на гърба на другите... Страданията си ще даваш на Бога... Само Бог е в състояние да оцени страданието на човека и да му даде заслуженото. *(Опорни точки на живота - 88)*

ГОВОРЕНЕ

Един говорител като говори и ако неговата мисъл не е възприета от публиката, то тя се връща върху него... Всяка една мисъл, която не е възприета, тя се връща при вас, и всяка мисъл, която приема, тя остава при тях. *(Петте врати - 38)*

МУЗИКА

При хубавото пеене, като запееш, веднага да се трогне сърцето на публиката, да не се мърда никой и лицата им се изменят, обединяват се всички, стават като един човек като че са един човек. Ти чувстваш, че между публиката и тебе има обмяна, ти даваш и вземаш, Божественото идва в тях и в тебе. Когато между Божественото в публиката и Божественото у певеца почва да става тази обмяна, аз наричам това хубава музика. *(Вечният порядък – 552)*

СЪБОРИ

Необходимо е да става навсякъде духовна обмяна, за да има растене, мир и хармония. Българите знаят този начин за обмяна на енергията и затова правят сборове. Събират се хора от 10 ÷ 20 села и там се кръстосват: споделят, изразходват своята излишна енергия и така се лекуват. Всеки си, отива дома доволен. *(Сила и живот - III серия -231)*

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ЗА ДОБРО ЗДРАВЕ
ИЗПОЛЗВАЙТЕ ПРОЛЕТТА

СЪСТАВИЛИ:

Трендафила Балдевска
Ангел Кермедчиев

със съдействието на

Веселина Маркова
Пелагия Иванова

София

БИБЛИОТЕКА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

ПРЕРАЖДАНЕТО

ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО

1. ЗДРАВЕ И ХИГИЕНА
2. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
3. СЛЪНЦЕ И ЗДРАВЕ
4. ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
5. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
6. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
7. ПРАНАТА
8. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
9. ХРАНЕНЕ И ЗДРАВЕ
10. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
11. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
12. РАБОТА И ЗДРАВЕ
13. ЗА КРАСОТАТА
14. РАДВАЙТЕ СЕ
15. ЖИВОТ И ДЪЛГОЛЕТИЕ
16. СТРАХЪТ И СТРЕСЪТ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

1. БЛИЗОСТ
2. ЖЕНИТБАТА
3. ЦЕЛУВКАТА
4. ОБХОДА - ДРУГИЯТ ДО ТЕБЕ
5. ГОВОРЕНЕТО
6. ОБМЯНА - МЕЖДУ ХОРАТА
7. ВЗИМАНЕ - ДАВАНЕ
8. ЛЮБОВ И ОБИЧ
9. ПОДАЙ РЪКА
10. ТОЧНОСТ И БЛАГОДАРНОСТ
11. СРОДНИ ДУШИ
12. ВЛИЯНИЯ
13. ВНУШЕНИЯ
14. ВЪЗВИШЕНИ СЪЩЕСТВА
15. АНГЕЛИТЕ И ХОРАТА
16. КАК ДА БЪДЕМ ДОБРИ